

3. Смирнова Е. Г. Система підрозділів ОВС та їх повноваження щодо забезпечення економічної безпеки України [Електронний ресурс] / Е. Г. Смирнова // Наше право. - 2013. - № 12. - С. 58-64.
4. Тимошенко О. В. Система економічної безпеки національної економіки та комплексний механізм її забезпечення [Електронний ресурс] / О. В. Тимошенко // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. - 2016. - Вип. 18. - С. 56-61.
5. Шаптала С. М. Щодо вдосконалення державно-правового забезпечення економічної безпеки України в умовах реформування суспільства [Електронний ресурс] / С. М. Шаптала // Право і суспільство. - 2013. - № 2. - С. 134-140.

Міщук А.Р.

здобувач вищої освіти, 5 курс,
група С-ЮЗ-6113 факультету
заочного навчання Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ

Махницький О.В.

науковий керівник, старший викладач
кафедри економічної та інформаційної
безпеки Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

В сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства активно розвивається інформаційна сфера, яка поєднує в собі інформацію, інформаційну інфраструктуру, зокрема інформаційні мережі, інформаційні відносини між суб'єктами цієї сфери, що складаються у процесі збирання, формування, розповсюдження і використання інформації. Інформаційні відносини займають чільне місце у формуванні інформаційної політики держави, в житті сучасного суспільства, а також в діловому та в особистому житті кожної людини. Це, в свою

чергу, обумовлює необхідність розвитку й удосконалення правових засобів регулювання суспільних відносин у сфері інформаційної діяльності.

Нормативно-правове забезпечення інформаційної безпеки України виконує наступні функції:

1. покликана регулювати взаємовідносини між суб'єктами інформаційної безпеки, визначати їх права, обов'язки та відповідальність;
2. нормативно забезпечує дії суб'єктів інформаційної безпеки на всіх рівнях, а саме - людини, суспільства, держави;
3. встановлює порядок застосування різних сил і засобів забезпечення інформаційної безпеки.

Складність законодавчого регулювання суспільних відносин у цій сфері пов'язана, зокрема, з тим, що об'єктами такого забезпечення одночасно є особистість, суспільство та держава, інтереси яких збігаються лише частково.

Якщо правове забезпечення інформаційної безпеки особистості знаходиться під контролем як державних органів, так і міжнародних правозахисних організацій, то регламентація державної безпеки в інформаційній сфері, в основному, залишається справою самої держави. З одного боку, інформаційна безпека розглядається з точки зору організації захисту населення від впливу не правдивої інформації, а також її захисту, насамперед таємної, комерційної, з обмеженим доступом; з другого – розкривається актуальність питання захисту інформаційно- комунікаційних систем, які знаходяться під контролем держави.

За роки незалежності в Україні закладено законодавчі основи системи забезпечення інформаційної безпеки, зокрема було напрацьовано великий масив нормативно-правових актів, де визначені основні повноваження державних органів в інформаційній сфері, по-перше це: основні положення про інформаційну безпеку містяться у статті 17 Конституції України, в якій зазначено, що забезпечення інформаційної безпеки належить до числа найважливіших функцій держави, є справою всього Українського народу[1, ст.17].

По-друге: Закон України «Про інформацію», в якому вказано, що до головних напрямків державної інформаційної політики належить забезпечення інформаційної безпеки України. В даному Законі також вказано, що така діяльність має здійснюватися в інтересах національної безпеки, забезпечення громадського порядку, охорони здоров'я населення, запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно тощо [2, ст. 3, 6]. Та інші акти національного законодавства, які регламентують діяльність державних органів, організацій і громадян в інформаційній сфері, встановлюють повноваження державних органів щодо забезпечення інформаційної безпеки України. До них відносяться: «Про основи національної безпеки України», «Про державну таємницю», «Про надзвичайний стан», «Про публічний доступ до інформації», «Про Концепцію Національної програми інформатизації», «Про радіочастотний ресурс», «Про телекомунікації», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», тощо.

На жаль, на недосконалість правових норм щодо забезпечення інформаційної безпеки впливає те, що такі норми мають лише декларативний

характер, а також деяка невизначеність основних понять та порушення єдності термінології. Насамперед, це стосується базового терміну «інформаційна безпека» [3, с.4].

На нашу думку, для належного правового забезпечення інформаційної безпеки необхідно, насамперед, розробити та прийняти Закон «Про інформаційну безпеку», в рамках якого встановити правові основи її забезпечення, конкретизувати функції та повноваження державних органів, громадських організацій та безпосередньо громадян, а також регламентувати порядок та процедуру їх взаємодії, при прийнятті даного Закону необхідно врахувати та дослідити хоча б основні положення, щоб даний Закон не мав дискусійного характеру в рамках інших нормативно-правових актів.

Отже, аналізуючи вищевикладене можна дійти висновків, що сучасне законодавство щодо інформаційної безпеки необхідно вдосконалювати та посилювати, задля цілісності та єдності такої безпеки в державі.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996 №254к/96-ВР: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 № 2657-ХІІ: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
3. Алямкін Р. В. Правове забезпечення національної інформаційної безпеки / Р. В. Алямкін, М. П. Федорін // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. - 2013. - № 4. - С. 91-96.

Нароган В. В.

здобувач наукового ступеня доктора
філософії (кандидата наук)
кафедри економічної безпеки
Національної академії внутрішніх справ

ЦІЛЬОВІ ОРІЄНТИРИ ТА ІНСТРУМЕНТИ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ В ПРАКТИЦІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

В умовах сьогодення політика Національного банку України швидше спрямована на очікувальну позицію і на пошук точок рівноваги основних фінансових параметрів: валютного курсу, відсоткових ставок і рівня цін. З іншого боку, перехід від спаду до пожвавлення в нашій економіці неможливий без досягнення рівноваги цих фінансових параметрів, а вони прив'язані, перш за все, до зовнішньоекономічної кон'юнктури. Саме тому банківська система